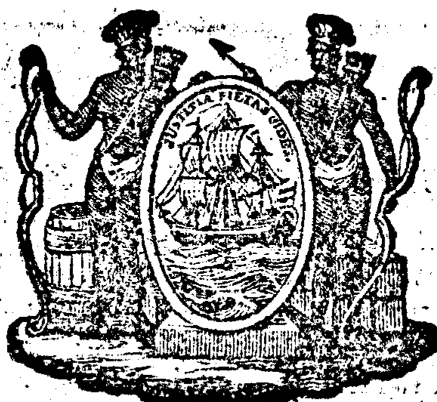
N°. 26. A°. 1839.

ZATURDAG, den 30sten MAART.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

Den 26 Maart 1839.

Door den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 71, bepaald, dat van af *primo* April e. k., de functien van *Officier, belast met het Genie Departement*, zullen worden waargenomen door den Majoor J. M. ENGELBERTS, van de Artillerie.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

PARAMARIBO, 29 MAART 1839.

Wij vinden in de *Boston Courier* van 27 Februarij 1839.

Aangenaam is het ons te kunnen berigten, dat de tijding van de aanneming door den Koning der Nederlanden, der *finale schikkingen* omtrent de zaken van HOLLAND en BELGIE, door de conferentie voorgesteld, te Londen, aangekomen is. De Nederlandsche Minister te Londen aanwezig, is geauthoriseerd geworden, het voorgesteld verdrag, te teekenen.

(*Overgenomen uit de Globe van 7 Februarij 1839.*)

— In Brussel heeft het berigt der beslissing van de vereenigde Mogendheden, omtrent de Hollandsch-Belgische questie, tot hiertoe weinig opzien gebaard. — Het onderwerp wierdt in de Kamer der afgevaardigden behandeld.

— Men wil dat Leopold aan Holland den verkoop van het Fortres *Venloo* aan hem, wil voorstellen, en dat uit het voorslag, omstandigheden zouden voortspruiten, geheel geschikt, om alles vredelievend te eindigen.

— Volgens berigten uit *Demerarij* van den 12den dezer, zoude men te *Martinique* nog verscheidene Aardbevingen waargenomen hebben, en wel de laatste op den 9den Februarij ll.

MENGELWERK.

Bijzonderheden van MOZART.

Oordeel van Mozart *over zijne zangspelen, en oordeel van* Haydn *over* Mozart.

Mozart schatte onder zijne zangspelen geen hooger dan *Idomeneo* en *Don Juan.* Omtrent *Don Juan* zeide hij: dit zangspel is niet voor de kunstliefhebbers van *Weenen*, meer voor die van *Praag*, maar het meest is hetzelve voor mij en mijne vrienden geschreven." Onbegrijpelijk, doch zeker is het, dat hij de overture tot dit zangspel, die voor de voortreffelijkste, welke wij hem te danken hebben, gehouden wordt, in eenen nacht, en wel in den nacht voor de eerste uitvoering schreef, zoodat de kopiïsten naauwelijks bij het begin van de opvoering met afschrijven gereed waren; en het orchest dezelve zonder repetitie spelen moest. *Don Juan* beviel aanvankelijk te *Weenen* weinig. Nadat die opera aldaar een of tweemaal was opgevoerd, had de kunstlievende Vorst R. eens een talrijk gezelschap bij zich, waarop de grootste muzijkkenners der residentie genoodigd waren, en onder dezen ook Jozef Haydn. Mozart was niet gekomen. Men sprak veel over het nieuwe zangspel, gaf het eenigen lof, maar mispree er veel aan. Toen alle heeren en dames er niets meer over te zeggen wisten, verderde men ook van vader Haydn, die tot nu toe gezwegen had, er zijn oordeel over uit te brengen. Met zijne gewone voorzigtigheid antwoordde hij: Ik kan den strijd niet beslissen, maar dat weet ik, dat Mozart de grootste komponist is, die er thans op de wereld bestaat." — Alle heeren en dames zwegen.

Zijne belangeloosheid.

Dikwijls heeft men Mozart zijne nalatigheid en loszinnigheid in het besteden van geld verweten. Dit is zeker niet zonder grond; doch daar men steeds zoo gereed is met vertelseltjes, hoe hij zijn geld verspilde of wegwierp, moeten wij ten minste eenige zaken aanvoeren, waaruit blijkt, dat hij zijne mildadigheid door de zuiverste goedhartigheid en kieschheid veredelde. Toen hem ter eere op de Thomas-school te *Leipzig*, door het koor, eene achtstemmige melodij gezongen werd, bekende hij, dat men zulk een koor noch te *Weenen*, noch te *Berlijn*, noch te *Praag* had. Onder de veertig zangers merkte hij eene basstem op, die hem bijzonder beviel. Hij ving een gesprek met dien zanger aan, en zonder dat iemand van de aanwezenden er iets van bespeuren kon, stopte hij den jongen mensch een aanzienlijk geschenk in de hand. — Een oud eerlijk klavierspeler te *Leipzig* had aldaar voor hem eenige snaren op zijn geliefkoosd speeltuig gezet. »Goede oude," vraagde hem Mozart, »wat ben ik u voor uwe moeite schuldig; ik vertrek morgen." De oude man, die altijd verlegen was, wanneer hij tegen iemand sprak, stamelde: »Uwe Keizerlijke Majesteit!...... Ik wil zeggen: Uwer Keizerlijke Majesteits heer kapelmeester, ik ben zeker dikwijls hier geweest.... ik verzoek u dus... een daalder." — »Een daalder! daarvoor zou ik zulk een goed man ook geene enkele reize bij mij laten komen." En hiermede drukte hij hem eenige ducaten in de hand. — »Uwe Keizerlijke Majesteit..." ving de man verschrokken aan. — »Adieu, goede oude," riep Mozart, en ging spoedig in eene andere kamer. — Men had hem verzocht te *Leipzig* een concert te geven. Er was echter weinig gezelschap en zeker had de helft vrijbilletten, want hij gaf die aan allen welke hij kende. Daar er geen koor bij plaats had, waren de talrijke koorzangers van de *entrée* uitgesloten. Verscheiden dienden zich bij den ontvanger der entrée-gelden aan. »Ik zal het den heer Kapelmeester vragen" zeide deze. »O! laat ze binnen" antwoordde Mozart, »wie zal zoo naauw daarop zien."

Door niemand werd Mozart's belangloosheid echter meer misbruikt, dan door muzijkhandelaars en tooneeldirecteuren. De meeste zijner losse stukjes b. v. bragten hem geen penning op. Hij schreef ze ten gevalle van zijne bekenden, die gaarne iets eigenhandigs van hem wilden hebben. Van zoodanige voortbrengselen wisten de muzijkhandelaars zich bijzonder wel te bedienen; zij zochten er afschriften van te verkrijgen, en drukten er dan frisch op los, zonder aan den componist daartoe verlof te vragen.

Een zeker tooneeldirecteur was, deels door eigen schuld, deels door gebrek aan ondersteuning van de zijde des publieks, geheel achteruit geraakt. Bijna in vertwijfeling kwam hij bij Mozart, verhaalde hem zijne omstandigheid, en eindigde met te zeggen, dat Mozart hem redden kon. — »Ik" was de vraag: »waarmede? — »Schrijf eene Opera voor mij, geheel in den smaak van het tegenwoordige publiek, gij kunt de kenners daarbij het hunne geven en voor uwen roem zorgen, maar behaag vooral aan de mindere standen. Ik zal u den tekst bezorgen, zal decoratiën doen vervaardigen, enz., alles zoo als het in den smaak valt." — »Goed" zeide Mozart, »ik wil het op mij nemen." »Wat begeert gij als honorarium?" »Gij hebt immers niets? Nu wij zullen het zoo schikken, dat gij geholpen zijt, en ik er toch ook nog eenig nut van heb. Ik geef u slechts mijne partituur; geef mij daarvoor, wat gij wilt, doch onder beding, dat gij er voor instaat, dat dezelve niet afgeschreven wordt. Wanneer de Opera opgang maakt, verkoop ik dezelve aan andere directeuren en daarin zal ik dan mijne betaling vinden." De tooneeldirecteur ging de overeenkomst met verrukking aan. Mozart schreef met ijver in den geest; die verlangd werd. Het zangspel werd gegeven. De toeloop was groot; het werd overal in *Duitschland* bekend en geprezen, en na weinige maanden werd hetzelve ook op andere tooneelen gespeeld, zonder dat een enkel dier directeuren de partituur van Mozart gekocht had.

Iets over de Britsche Parlements Leden.

Wij hooren zoo dikwijls in openbare nieuwspapieren de namen der in het Engelsch parlement uitblinkende mannen noemen, wij trachten met een naauwlettend oog hunne werkzaamheden na te gaan, en gevoelen ons of door hen aangetrokken, of van hen teruggestooten, wij treden met hen op het spreekgestoelte, volgen hen in alle gewigtige verhandelingen en vormen ons van lieverlede uit de veelvuldige voortbrengselen van hun talent, van hunne gevoelens, uit de kracht hunner reden, uit hunne deelneming, hunne werkzaamheid bij vragen van het hoogste en algemeen menschelijk belang, zoowel als bij de iersche, uit veel, wat wij over hun burgerlijk leven hier en elders vernemen, een valtig beeld, hetwelk ons telkens, wanneer wij hunne namen hooren noemen, voor den geest treedt.

Doch dit beeld met hun wezenlijk portret te vergelijken, is even zoo leerzaam als onderhoudend, en wij zullen daarom eenige vlugtige schetsen, uit Engelsche bronnen geput, ontwerpen, zonder ons met hunne staatkundige gevoelens in te laten.

JOHN BOWRING. — Dit is een man van grondige geleerdheid, doctor in de beide regten, uitmuntend taalkenner, vertaler uit verscheidene Europische talen, zelfs uit het Russisch, Servisch en Slavonisch; hij was eenige jaren lang redacteur van het Westminster Revieuw; staande het ministerie van Gray, hielp hij de staatsrekeningen (*public accounts*) onderzoeken en regelde met Villiers (naderhand gezant te *Madrid*) de grondslagen van een handelsverdrag met Frankrijk.

Hij heeft eene middelmatige lengte, zijn bleek, eenigzins hoekig gezigt, wordt door zwart haar omschaduwd, en zijne gelaatstrekken drukken meer zachtmoedigheid en goedheid van hart — zijne meest uitkomende hoedanigheden — dan doordringend verstand uit. Wegens zijne kortzigtigheid draagt hij altijd een' bril. In de getrouwe vervulling zijner parlementaire pligten, evenaart hem misschien niemand; altijd bezig met papieren onder den arm, ziet men hem in de zaal en in de galerijen af- en toegaan. Als redenaar treedt hij zekerlijk in den achtergrond; zijne voordragt mist redekunstige fraaiheid en is slepend en gerekt, maar zijne stem is helder en buigzaam. Sprak hij niet zoo dikwijls over onbeduidende onderwerpen en had hij niet zelf eens eene motie over het eene of andere geschil van heerschende belangens gedaan, dan was hij misschien een der werkzaamste radicaal-hervormers; daar hij, voor zooveel het zijne partij toelaat, een man, vrij van vooroordeelen, is.

JOHAN ARTHUR ROEBUCK. — Een klein man, van een bijkans kinderachtig uitzigt, met onevenredig groote, diepliggende oogen en langen neus; over zijn voorhoofd ligt een zweem van onvergenoegdheid, zijn mager gezigt heeft eene gele tint. Hij verheft zijne fijne, helder klinkende stem, — den regterarm vooruit stekende, de vingers uitspreidende, beweegt hij zijn hoofd en het geheele ligchaam levendig, nu regts dan links; eensklaps snelt hij tot aan de tafel; die voor hem staat, en slaat geweldig op de boeken en den lessenaar; hij meet zijne eigene verdiensten breed uit, en laat den bevredigden blik tot den spreker overgaan; — deze man is Roebuck, in gemoedsgesteldheid bijkans het tegendeel van den goedhartigen Dr. Bowring, toornig, barsch, vol zelfliefde. Hij is pas 33 jaar oud en reeds langen tijd een werkzaam lid van het parlement. In weerwil daarvan is hij noch binnen, noch buiten hetzelve bijzonder gezien; zelfs de zweem van populariteit verdwijnt langzamerhand. Als schrijver van artikels in de openbare nieuwspapieren is hij zeer vlijtig; buiten en behalve de onder zijnen naam wekelijks verschijnende vlugschriften, leverde hij onlangs verscheidene opstellen in het Westminster *Review*, in Tait's *Edinbourgh Magazine*, hetwelk zich ook door

de letterkundige opstellen van W. en Maria Howitt, Leig Hunt, Banim, Elliot Mrs. Johnstone en anderen onderscheidt, en is een der voornaamste mede-arbeiders van het *Londen Review*, waarvan Molesworth, eigenaar en Roebuck's zwager, Falkoner, redacteur is.

Zijne redevoering heeft hij doorgaans zorgvuldig uitgewerkt en van buiten geleerd, en zijne voordragt is vloeijend en duidelijk; maar als hij voor de vuist wil spreken, verspreekt hij zich dikwijls.

Lord John Russel. — Als staatman een der uitstekendste, als redenaar een der minste leden. Zijne voorname afkomst — hij is de derde en jongste zoon van den hertog van Bedford, van dienst eerste gemalin Georgiana Elisabeth, de tweede dochter van den burggraaf Torrington — maakte het hem gemakkelijk, om tot de hoogste staatsambten op te klimmen. Reeds in zijn 38ste jaar (1830) kreeg hij den aanzienlijken post van betaalmeester van oorlog, en toen Peel als minister aftreden, of liever, voor zijne voortgezette oppositie wijken moest, ontving hij (1835) de portefeuille van binnenlandsche zaken. Bij deze gelegenheid legde hij zijne talenten, zijn' bewonderenswaardigen tact in de schrandere keus der doelmatigste en zekerste middelen bij twijfelachtige, moeijelijke omstandigheden, op de schitterendste wijze aan den dag, en de geschiedenis zal hem alle regt laten wedervaren, hoezeer zijne tegenstanders hem van eigenbaat hebben beschuldigd.

Als redenaar staat hij, gelijk wij reeds zeiden, ver ten achteren bij de andere leden van het parlement. Zijne bedrevenheid in het staatswezen en zijn uitmuntend karakter vergoeden dit in zoo verre, dat hij als redenaar anders niet te dulden zoude zijn. — Zijne stem is zoo zwak, dat de grootste helft van het parlement hem niet kan verstaan, zijne uitspraak is niet vrij van gebreken en zijne voordragt alles behalve sierlijk. Reeds in den vierden of vijfden volzin begint hij te stotteren en te hakkelen, hetwelk een' te onaangenamer indruk maakt, omdat hij nog bovendien de eerste woorden van elke periode drie of viermaal herhaalt en door verscheide hm! hm! afbreekt. Doch zijn gevoelen drukt hij telkens voor dengeen, die hem maar verstaan kan, klaar en duidelijk uit, en bij eene zaak van groote aangelegenheid, weet hij aan zijne woorden zoo veel kracht en klem bij te zetten, als men nauwelijks van hem zou durven verwachten; hij weet alsdan zijne bewijzen zoo te plaatsen, dat zij eene geduchte slagorde vormen. Dit zijn echter slechts zeldzame gevallen, gemeenlijk staat hij, zonder eens zijn ligchaam te bewegen, voor de tafel: geen het minste gebarenspel kan men bij hem waarnemen. Ook dan, wanneer hij op 't gevoeligste en 't grofst aangevallen wordt, vertoont hij geen spoor van ongeduld of ligtgeraaktheid, en de warmte, waarmede hij eene belangrijke zaak voorstaat, komt zelden duidelijk uit, op zijn hoogst in eene bijkans onmerkbare verheffing van stem. Zijne tegenpartijders hebben er zich te vergeefs over geërgerd, dat zij hem nooit uit zijne bedachtzame kalmte konden brengen; zelfs Peel en zijne partij moest het in der tijd opgeven, om daarin te slagen. Hij verandert nooit zijn gezigt, om iets met nadruk te kennen te geven; zijn gelaat blijft altijd kalm. Hij heeft eene middelmatige lengte, en een zwak ligchaamsgestel; zijne levendige oogen zijn blaauw, zijne haren blond.

Edward George Carle Lytton Bulwer. — De oudste van de beide broeders en bekend als schrijver van verscheiden werken, vroeger de uitgever van het New-monthly-magazine, waarvan Hall naderhand de redactie op zich nam. Zijn grootvader was Lord Hugo Massey: zijne gemalin (sedert 1827) is de dochter van den overledenen Massey Wheeler. Hij zat voor de eerste maal voor *St. Ives* in het jaar 1831 en is thans parlementslid voor *Lincoln*. Zijn uiterlijk voorkomen legt terstond den geestig bevoorregten aan den dag; een hoog voorhoofd, sprekende gelaatstrekken, een haviks neus, dik, gekruld, bruin haar. Een bevalligen lach, als een teeken van goedhartigheid en gemoedskalmte, heeft hij doorgaans over zich; zijne stem is welluidend en buigzaam, daarbij heeft hij eene groote vlugheid en sierlijkheid in al zijne bewegingen, en is altijd naar den nieuwsten smaak gekleed — men kan zich voorstellen, welk een voordeeligen indruk hij in het parlament en in de zamenleving maken moet.

Henry Lytton Bulwer, die sedert 1835 als lid voor *Marilebone* in het parlement zitting heeft, kan in vele opzigten met hem vergeleken worden, doch hij is minder natuurlijk, en heeft over het algemeen ook minder geest en talenten. Zijn roem als schrijver is gegrond op zijn werk: *France, social, political, and literary*, dat echter meer een bewijs van zijn' vlijt en uitstekende gaaf van waarnemen, dan van een oorspronkelijk vernuft is. — Hij spreekt zelden en dan nog weinig; hij heeft eene aangename stem, maar spreekt zoo schielijk, dat men hem niet half kan verstaan. Zijne staatkundige beduidenis bekomt hij eigenlijk slechts door zijn' broeder, daar hij zelf nog minder levert, dan hij zoude kunnen doen.

Publieke Veilingen.

Door den Vendumeester
M. A. KEIJSER.
Dingsdag, 26 Maart 1839.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Maagden Straat*; aankomende den Boedel wijle HENRIETTA van ROUX. — *ƒ 4,400.* — D. VIEIRA.

EDICTALE CITATIE.

(14750) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, dagvaardt bij deze, alle *bekende* en *Onbekende* Crediteuren:

Van ROBERT BARBOUR, wegens het *provenue* van het op den 28sten September 1838, bij Executie verkochte Huis en Erf, gelegen aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, bekend onder Nieuwe Wijk La. F. No. 20 en Oude Wijk La. D. No. 489, denzelven ROBERT BARBOUR aangekomen hebbende.

Van A. C. MEIJTT, wegens het *provenue* van het op den 11den Januarij 1839, bij Executie verkochte Huis en Erf, gelegen aan de *Keizerstraat*, bekend onder Nieuwe Wijk La. C. No. 132 en Oude Wijk La. D. No. 154; denzelven A. C. MEIJTT aangekomen hebbende.

Van COBA OOSTERHUIZEN, wegens het *provenue* van het op den 25sten Januarij 1839, bij Executie verkochte Huis en Erf, gelegen aan de *Keizerstraat*, bekend onder Nieuwe Wijk La. B. No. 225 en Oude Wijk La. D. No. 169; dezelve COBA OOSTERHUIZEN aangekomen hebbende.

Om te compareren of Gemagtigden te zenden, ter *præ et concurrentie* Rolle van het Geregtshof dezer Kolonie, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 17de Mei 1839, des voormiddags ten *acht* ure, en aldaar te zien dienen, van relaas en bijlagen, voorts hunne sustenuen van *præ et concurrentie* op te geven, en met den Impetrant voort te procederen als naar regten.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zouden kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo*, *den 27sten Maart 1839.*

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

ADVERTENTIËN.

De Commissie van Doleantie voor de Schutterij, benoemd door den Hoog Edel Gestrenge Heer Gouverneur Generaal *ad-interim*, bij Gouvernements-Order, dd. 10 December 1838, hare ZITTING bepaald hebbende op Woensdag den 3den April e. k., zoo wordt aan de belanghebbenden door deze kennis gegeven, om hunne bezwaren, schriftelijk bij den Kwartiermeester der Schutterij, vóór of op dien dag in te zenden.

Paramaribo, den 26 Maart 1839.
De President van voornoemde Commissie,
SALOMON DE LA PARRA.

(14749) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, als daartoe behoorlijk door het Geregtshof alhier geauthoriseerd, op het deswegens door de Heeren A. KENNEDIJ qq. c. s. gepresenteerd rekest, zal met concurrentie van Partijen, bij publieke Inschrijving ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, tot de zaken van Kuratele en Sequestratie, (mits het hoogste bod goedgekeurd werdende), verkoopen:

90	Balen	Heele Witte Bast	KOFFIJ;
51	»	» Zarte »	
6	»	Gebr. Witte »	
9	»	» Zwarte »	
2	»	Gruis	
3	»	Zwarte	

afkomstig van de Plantagie *Jagtlust*, en dat wel voor zoo verre, de beide partijen Heele Koffij betreft, bij kavelingen van *Tien* balen en eene kaveling van *Elf* Balen Zwarte Bast, en de Gebroken en overige Koffij, in kavelingen zoo als dezelven hierboven staan vermeld.

Zullende de Inschrijvings-biletten ter Griffie van het Geregtshof worden aangenomen tot Dingsdag den 2den April 1839, des voormiddags ten *negen* ure, alwaar ook de monsters ter bezigtiging zijn, terwijl de Koopers de Producten voor hunne eigene rekening en risico *acht* dagen na den verkoop zullen moeten laten afhalen en voor de ledige zaken betalen *ƒ* 1 - 10 per stuk.

Paramaribo, den 29 Maart 1839.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

D. BENJAMINS
biedt tegens zeer billijke prijzen, te Koop aan:

Roasted Beef; Seasoned dito, en Beef a la mode; — Roasted Mutton; Seasoned en Highland dito; Mutton en Vegetables; — Veal and Green Peas; — Cabbages; — Carrots and Gravy, — dito Plain, — Turnips, — Versche Zalm in doozen van 2 en 3 ℔; — Sardines, — Petits Pois, — Eng. Pickels, dito Mostard en Sausen, — L. P. Madera-Wijn, ordinaire dito, — BARCLAY PERKINS & Cos. Londer Porter, Edinburger Ale, Koppenhagen Cherry Brandy; — Cognac; — alle soorten fijne Roode Wijnen; Rhijn dito, Likeuren, &c., &c. (14778)

TE BEKOMEN BIJ
SALOMONS & GOMPERTS,
aan de Heeren Straat:

(14777) Patent-, Lijn- en Zoete Olie, Witlood, Spijkers, beste Wijn-Azijn in Flesschen, fijne Vilte HOEDEN, een partij mooije DOEKEN, Boekjesstreep, Linnen; Koffij Zakken en diverse andere *GOEDEREN.*

(14740) *S. F.* ZWART LAKENSCHE ROKKEN, BLAAUW-, BRONS- en ZWART DITO, JASSEN en BUISJES; — te bekomen bij
A. J. POSNANKI.

KOLLEGIE **DE EENDRAGT.**

(14741) ☞ *HEDEN* den 30sten Maart 1839, 's avonds ten *half acht* ure, ALGEMEENE VERGADERING der Heeren *LEDEN.*

De Kastelein,
ABm. ROBLES.

(14779) Kapitein K. J. HAASNOOT, is voornemens met deszelfs onderhebbenden Bodem *de Zeevaart*, tegen den 10den April e. k., deszelfs retourreize naar *Amsterdam* te aanvaarden.
Paramaribo, den 29 Maart 1839.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 28sten dezer, de Engelsche Schooner *James Mac Nab*, Kapt. W. Wilkenson, van Demerary, hebbende 11 dagen reis; Passagier: den Heer William Hubert Gallup; - zijnde de Schooner tot voor Paramaribo opgekomen, ten einde aanmerkelijke Zee-schade te kunnen herstellen.

UITGEKLAARD.

Den 28sten dezer, het Schip *Hendrika*, Kapt. H. E. Sietsma; lading: 223 vaten Suiker, 37 balen schoone Katoen en 8 vaten heele Koffij.

Den 29sten, het Schip *Mercurius*, Kapt. C. Wessels, lading: 400 v. Suiker, 60 b. schoone en 14 dito vuile Katoen. — Beide naar Amsterdam.

Idem, de Sloep *Ladolph en Constant*, Kapt. F. G. Strong, naar Saramacca en het Opper-district Nickerie.

. ERRATA: in ons vorig nummer, staat abusivelijk, onder rubriek Scheepstijdingen, als uitgeklaard per de *St. Helena*, Kapt. S. Saywards, 523 vaten Melassie, *moet zijn*: 253 vaten.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.